

Àngelus. Benet XVI: El bon ús dels béns terrenals

Us oferim les paraules que Benet XVI va dirigir als milers de pelegrins que es van congregar el diumenge al pati de la residència pontifícia de Castelgandolfo per resar junt amb el Sant Pare l'oració mariana de l'Àngelus.

25/09/2007

Benvolguts germans i germanes!

Aquest matí he visitat la diòcesi de Velletri, de la qual vaig ser Cardenal titular durant alguns anys. Ha estat una trobada familiar que m'ha permès reviure moments del passat rics d'experiències espirituals i pastorals. En el curs de la solemne celebració eucarística, comentant els textos litúrgics, m'he detingut a reflexionar sobre l'ús recte dels béns terrenals, un tema que aquest diumenge l'evangelista Lluc, de diverses maneres, torna a proposar a la nostra consideració. Explicant la paràbola d'un administrador deshonest, però més aviat astut, Crist ensenya als deixebles quina és la manera millor d'utilitzar els diners i les riqueses materials, això és, compartir-les amb els pobres procurant-se així la seva amistat, en vista del Regne dels cels. «Feu-vos amics amb el diner enganyós -diu Jesús-, perquè, quan falti, us rebin a les estances eternes» (Lc 16,9). Els diners no són «deshonestos» en si

mateixos, però més que qualsevol altra cosa poden tancar l'home en un egoisme cec. Es tracta per tant de realitzar una espècie de «conversió» dels béns econòmics: en lloc d'usar-los només per interès propi, cal pensar també en la necessitat dels pobres, imitant Crist mateix, el qual - escriu Pau- «tot i ser ric, es feu pobre per enriquir-nos a nosaltres amb la seva pobresa» (2 Co 8,9). Sembla una paradoxa: Crist no ens ha enriquit amb la seva riquesa, sinó amb la seva pobresa, això és, amb el seu amor que li va empènyer a donar-se totalment a nosaltres.

Aquí podria obrir-se un vast i complex camp de reflexió sobre el tema de la riquesa i de la pobresa, també a nivell mundial, on es confronten dues lògiques econòmiques: la lògica del benefici i la de l'equitativa distribució dels béns, que no estan en contradicció una amb l'altra, amb la condició que

la relació estigui ben ordenada. La doctrina social catòlica sempre ha sostingut que la distribució equitativa dels béns és prioritària. El benefici és naturalment legítim i, en la justa mesura, necessari per al desenvolupament econòmic. Joan Pau II va escriure a l'encíclica *Centesimus annus*: «L'economia moderna d'empresa comporta aspectes positius, l'arrel dels quals és la llibertat de la persona, que s'expressa en el camp econòmic i en altres camps» (n. 32). No obstant això, afegeix, el capitalisme no cal considerar-lo com l'únic model vàlid d'organització econòmica (n. 35). L'emergència de la fam i l'ecologia denuncien, amb creixent evidència, que la lògica del benefici, si és predominant, incrementa la desproporció entre rics i pobres i una ruïnosa explotació del planeta. Quan, en canvi, preval la lògica de compartir i de la solidaritat, és possible redreçar la ruta i orientar-la

cap a un desenvolupament equitatiu i sostenible.

Que Maria Santíssima, que en el Magnificat proclama: el Senyor «omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res» (Lc 1,53), ajudi els cristians a usar amb saviesa evangèlica, això és, amb generosa solidaritat, els béns terrenals, i inspire als governs i als economistes estratègies de mires àmplies que afavoreixin l'autèntic progrés dels pobles

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/angelus-
benet-xvi-el-bon-us-dels-bens-terrenals/](https://dev.opusdei.org/ca/article/angelus-benet-xvi-el-bon-us-dels-bens-terrenals/)
(10/08/2025)